V neděli 13. 11. 2016 jsme odjížděli do Žďáru nad Sázavou se smíšenými pocity. Jen první tři šachovnice obsadili hráči základní sestavy. Na dalších museli zaskočit náhradníci i z posledního místa soupisky. Já jsem hrál místo na své osmé šachovnici na třetí, což mi klidu nepřidalo.

Než padne rozhodnutí na kterékoli šachovnici, uplyne poměrně hodně času. Já už sice vím, že jsem v odmítnutém dámském gambitu zahrál nepřesně už v 6. tahu a následně ztratil kvalitu (pořád mi to přišlo jako lepší volba než ztráta pěšce a hlavně jakéhokoli vlivu ve středu šachovnice). Ale dlouho vzdoruji, snažím se nedovolit obsazení otevřeného sloupce dvojicí soupeřových věží. Můj soupeř Lubomír Bukáček je však zkušený a postupně svoji převahu prosazuje.

Vedle hrající Alois Pokorný nabízí remízu Petru Pelikánovi. Tomu však nehrající kapitán domácích Josef Fišar říká: „Musíš hrát Petře, potřebujeme body.“ Má čas sledovat dění na ostatních šachovnicích a to ho právem nenaplňuje optimismem. Za chvíli padá nabídka remízy z mé druhé strany od Pavla Prášila, hrajícího na druhé šachovnici s Tomášem Košutem. Můj zástupce v dobré pozici s pěšcem navíc po zralé úvaze odmítá.

Po dlouhé době, ale celkem v rychlém sledu za sebou končí tři partie. Na sedmé šachovnici se hraje celkem vyrovnaně, pak přeci jen soupeř Ladislava Urbana získává lepší pozici, ale nehlídá si čas a marně požaduje další půlhodinu. Nestihl odehrát 40 tahů a prohrává na čas. Na poslední, osmé šachovnici získá mladý Ondra Zelený s jediným zástupcem mladé generace soupeře figuru a partii vyhrává. A protože na páté šachovnici končí partie mezi domácím Mojmírem Smejkalem a naším Vladimírem Bendou remízou opakováním tahů a v partii Pavel Kuda Adam Sukaný je v rovné pozici dohodnuta remíza vedeme 3:1.

Poté mě můj soupeř konečně udolal. Otevřel další sloupec pro své věže a já musím vzdát – 3:2. Ve zbývajících partiích nám stačí remíza. Lojzův soupeř však v usilovné snaze z mírně horší pozice (Lojza má věžového pěšce navíc) vykřesat zázrak nakonec chybuje, jeho král zůstává zpět a po proměně pěšce v dámu musí vzdát. Vedeme 4:2.

Na druhé šachovnici postupně přeměňuje svoji výhodu pěšce v koncovce různobarevných střelců ve vítězství Tomáš Košut. Vedeme 5:2 a je rozhodnuto. Na první šachovnici dostává Tomáš Zelený od svého zkušeného soupeře Stanislava Kodyse nabídku remízy. Věří však, že

se mu podaří svůj útok dokončit a odmítá. Oba soupeři končili 40 tahů pod časovým tlakem a nyní už jim také mnoho času nezbývá. Tomáš chybuje, soupeř získává rozhodujíc výhodu a koriguje stav na konečných 5:3.

Moje obavy se tedy ani v nejmenším nenaplnily. Výkony náhradníků, kteří získali z možných 5 bodů neuvěřitelné 4, zaslouží ocenění. Konečně má i naše Céčko své vítězství. Jen doufám, že v prosinci do Havlíčkova Brodu pojedeme s mnohem více hráči základní sestavy.